

EXEMPLE - TESTE GRILĂ

DISCIPLINA: DREPT CIVIL

1. Actul juridic civil se definește ca:
 - a. expresie a voinței de stat;
 - b. manifestare de voință făcută cu intenția de a produce efecte juridice;**
 - c. decizie administrativă, adică suportul material care consemnează sau redă operațiunea juridică.
2. Capacitatea de a încheia actul juridic civil este o condiție:
 - a. de eficacitate;
 - b. de fond;**
 - c. de formă.
3. Nerespectarea condițiilor de validitate ale actului juridic civil se sancționează cu:
 - a. inopozabilitatea actului juridic față de terți;
 - b. rezilierea actului juridic civil;
 - c. nulitatea actului juridic.**
4. Sunt condiții esențiale ale actului juridic civil:
 - a. capacitatea de a încheia actul juridic, consimțământul părții ce se obligă, un obiect determinat, o cauză licită;**
 - b. părțile, conținutul și obiectul;
 - c. consimțământul, obiectul și cauza.
5. Capacitatea de a încheia actul juridic este:
 - a. o parte a capacității civile de exercițiu;
 - b. o stare de drept (de iure);**
 - c. o stare de fapt (de facto).
6. Capacitatea de a încheia actul juridic civil este:
 - a. o condiție de fond, esențială, de validitate și generală a actului juridic civil;**
 - b. o condiție de fond, esențială, de eficacitate și generală a actului juridic civil;
 - c. o condiție de fond, esențială, de eficacitate și specială a actului juridic civil.
7. Capacitatea de a încheia actul juridic este o:
 - a. parte a capacității civile de exercițiu;
 - b. parte a capacității civile de folosință;**
 - c. cerință a valabilității consimțământului.
8. În cazul persoanelor fizice, dacă s-a nesocotit o incapacitate de folosință impusă pentru ocrotirea unui interes obștesc, va interveni:
 - a. nulitatea absolută;**
 - b. nulitatea relativă;
 - c. caducitatea
9. Voința juridică reunește în structura sa două elemente:
 - a. consimțământul și obiectul actului juridic civil;
 - b. consimțământul și cauza (scopul);**
 - c. consimțământul și capacitatea de a încheia actul juridic civil.
10. Consimțământul este:
 - a. o condiție de formă, esențială, de validitate și generală a actului juridic civil;
 - b. o condiție de formă, esențială, de eficacitate și generală a actului juridic civil;

- c. o condiție de fond, esențială, de validitate și generală a actului juridic civil.**
11. În principiu, viciile de consimțământ:
- nu afectează valabilitatea actului juridic civil;
 - atrag nulitatea absolută;
 - atrag nulitatea relativă.**
12. Constituie viciu de consimțământ:
- dolul incident (secundar);
 - eroarea gravă;**
 - eroarea indiferentă.
13. Eroarea indiferentă:
- atrage cel mult o diminuare valorică a prestației;**
 - atrage nulitatea absolută;
 - atrage nulitatea relativă.
14. Nu există un element obiectiv în structura:
- violenței;
 - dolului;
 - erorii.**
15. Dolul (viciu de consimțământ):
- reprezintă o eroare provocată;**
 - reprezintă o eroare spontană, precum eroarea propriu-zisă;
 - atrage nulitatea absolută a actului juridic civil.
16. Constituie viciu de consimțământ:
- „error in negotium”;
 - „error in corpore”;
 - „error in personam”.**
17. În cazul în care falsa reprezentare cade asupra calităților substanțiale ale obiectului actului juridic civil este vorba de:
- „error in corpore”;
 - „error in substantiam”;**
 - „error in personam”.
18. Falsa reprezentare a realității la încheierea actului juridic atrage nulitatea relativă a acestuia în cazul în care privește:
- natura actului juridic;
 - identitatea fizică a obiectului aceluși act juridic;
 - calitățile substanțiale ale obiectului aceluși act juridic.**
19. Ca viciu de consimțământ, dolul este alcătuit:
- dintr-un singur element obiectiv (material);
 - dintr-un singur element subiectiv (intențional);
 - din două elemente, unul obiectiv și altul subiectiv.**
20. Sancțiunea care intervine în cazul dolului principal este:
- nulitatea absolută a actului juridic;
 - nulitatea relativă a actului juridic;**
 - reducerea contravalorii prestației.
21. Violența constituie viciu de consimțământ:
- dacă amenințarea este nelegitimă (injustă);**
 - dacă amenințarea este legitimă (justă);
 - dacă amenințarea provine numai de la persoana cu care s-a contractat.

22. În concepția dreptului civil român, în structura leziunii ca viciu de consimțământ intră:
- numai un element subiectiv;
 - numai un element obiectiv;**
 - atât un element obiectiv cât și unul subiectiv.
23. Acțiunea în justiție prin care se solicită anularea actului juridic pentru leziune poartă denumirea de:
- acțiune în rezoluțiune;
 - „actio de in rem verso”;
 - acțiune în resciziune.**
24. Dintre viciile de consimțământ, cel mai greu de probat este:
- eroarea;**
 - violența;
 - dolul.
25. Obiectul actului juridic civil:
- constă în acțiunile sau inacțiunile la care sunt îndreptățite ori de care sunt ținute părțile;**
 - constă în drepturile și obligațiile părților;
 - constă în scopul urmărit la încheierea actului juridic.
26. Obiectul actului juridic civil constituie:
- o condiție de fond, esențială, de validitate și specială a actului juridic civil;
 - o condiție de fond, neesențială, de validitate și generală a actului juridic civil;
 - o condiție de fond, esențială, de validitate și generală a actului juridic civil;**
27. Obiectul actului juridic civil constă în:
- conduita părților;**
 - drepturile și obligațiile părților;
 - clauzele negociate de părți.
28. Pentru a fi valabil, obiectul oricărui act juridic civil trebuie să îndeplinească următoarea cerință generală:
- să fie real;
 - să fie determinat sau determinabil;**
 - să existe autorizația administrativă sau judiciară cerută de lege.
29. Scopul imediat („*causa proxima*”), în cazul contractelor sinalagmatice constă în:
- intenția de a gratifica („*animus donandi*”);
 - motivul determinant al încheierii actului juridic;
 - reprezentarea sau prefigurarea mentală, de către fiecare parte, a contraprestației (o parte se obligă știind că și cealaltă parte, la rândul ei, se obligă).**
30. Pentru a fi valabilă cauza actului juridic trebuie să fie, printre altele:
- în circuitul civil;
 - licită și morală;**
 - posibilă.
31. Atunci când lipsa cauzei se datorează lipsei scopului imediat, sancțiunea va fi:
- nulitatea absolută a actului juridic respectiv;**
 - nulitatea relativă a actului juridic respectiv;
 - inopozabilitatea actului juridic respectiv.
32. Scopul imediat („*causa remota*”):

- a. se caracterizează prin aceea că, în cadrul unei categorii de acte juridice civile, este un *element abstract și invariabil*;
 - b. se caracterizează prin aceea că este concret și variabil de la o categorie la alta de acte juridice civile;**
 - c. este numit și scopul obligației.
33. Nerespectarea formei actului juridic civil cerute „*ad validitatem*”:
- a. atrage nulitatea relativă;
 - b. atrage nulitatea absolută;**
 - c. nu afectează valabilitatea actului juridic, ci doar posibilitatea dovedirii acestuia.
34. Forma cerută „*ad validitatem*”:
- a. reprezintă a aplicație a principiului consensualismului;
 - b. constă, în toate cazurile, în întocmirea unui înscris autentic;
 - c. este incompatibilă cu manifestarea tacită de voință.**
35. Forma este cerută „*ad validitatem*” în cazul:
- a. contractului de locațiune;
 - b. testamentului;**
 - c. contractului de schimb.
36. Forma „*ad probationem*”:
- a. atrage, în caz de nerespectare, nulitatea absolută a actului juridic;
 - b. presupune întocmirea unui înscris autentic;
 - c. presupune întocmirea unui înscris cu scopul de a dovedi actul juridic civil.**
37. Nerespectarea formei „*ad probationem*”:
- a. atrage nevalabilitatea actului juridic civil;
 - b. atrage, în principiu, sancțiunea imposibilității dovedirii actului juridic civil cu un alt mijloc de probă;**
 - c. atrage nulitatea totală a actului juridic.
38. În cazul nerespectării formei cerute pentru opozabilitatea față de terți a actului juridic civil, sancțiunea constă în:
- a. nulitatea parțială a actului juridic;
 - b. nulitatea totală a actului juridic;
 - c. inopozabilitatea actului juridic.**
39. Constituie modalitate a actului juridic civil:
- a. cauza;
 - b. sarcina;**
 - c. capacitatea.
40. Termenul ca modalitate a actului juridic civil:
- a. afectează numai executarea actului juridic;**
 - b. este un eveniment viitor și nesigur ca realizare;
 - c. afectează existența actului juridic.
41. Termenul jurisdicțional:
- a. este acel termen care s-a stabilit printr-un act juridic unilateral, bilateral sau multilateral;
 - b. este acel termen stabilit printr-un act normativ și care face parte de drept din actul juridic;
 - c. este acel termen acordat debitorului, în cazurile prevăzute de lege, de către organul de jurisdicție.**
42. Condiția, ca modalitate a actului juridic civil:

- a. este un eveniment viitor și sigur ca realizare;
 - b. nu afectează însăși existența drepturilor subiective civile și a obligațiilor civile corelative;
 - c. **este un eveniment viitor și nesigur ca realizare.**
43. Condiția a cărei realizare depinde de voința uneia dintre părți și de voința unei persoane nedeterminate este:
- a. pur potestativă;
 - b. mixtă;
 - c. **potestativă simplă.**
44. Sarcina în favoarea unui terț:
- a. este o formă de manifestare a simulației prin interpunere de persoane;
 - b. **este o formă de manifestare a stipulației pentru altul;**
 - c. este o formă de manifestare a promisiunii faptei altuia.
45. Neexecutarea sarcinii atrage ca sancțiune:
- a. **în principiu, revocarea (rezoluțiunea) actului juridic cu titlu gratuit prin care a fost instituită;**
 - b. nulitatea absolută a actului juridic;
 - c. nulitatea relativă a actului juridic.
46. Spre deosebire de nulitate, caducitatea:
- a. presupune o cauză de nevalabilitate ulterioară încheierii actului;
 - b. **presupune un act juridic valabil încheiat;**
 - c. produce efecte numai pentru trecut.
47. Nulitatea absolută:
- a. **este aceea care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme juridice care ocrotește un interes general obștesc;**
 - b. este aceea care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme juridice care ocrotește un interes particular, individual;
 - c. nu poate fi invocată de instanță din oficiu.
48. Nulitatea relativă:
- a. **poate fi acoperită prin confirmare;**
 - b. poate fi invocată și de instanță din oficiu;
 - c. este imprescriptibilă.
49. Intervine nulitatea relativă în cazul:
- a. fraudării legii;
 - b. nerespectării formei „*ad validitatem*”;
 - c. **viciilor de consimțământ (eroarea gravă, dolul, violența și leziunea).**
50. Intervine nulitatea absolută în cazul:
- a. lipsei de discernământ în momentul încheierii actului juridic civil;
 - b. **lipsei totale a consimțământului;**
 - c. viciilor de consimțământ (eroarea gravă, dolul, violența și leziunea).
51. Este imprescriptibilă extinctiv acțiunea:
- a. **negatorie;**
 - b. posesorie;
 - c. confesorie prin care se urmărește apărarea dreptului de uzufruct;
52. Este prescriptibilă extinctiv acțiunea:
- a. **confesorie prin care se urmărește apărarea dreptului de uz;**
 - b. de partaj;

- c. confesorie prin care se urmărește apărarea dreptului de superficie.
53. Întreruperea cursului prescripției extinctive:
- a. suspendă efectele prescripției începute;
 - b. face să înceapă a curge o nouă prescripție;**
 - c. nu produce efecte fără hotărârea organului de jurisdicție.
54. Prescripția extintivă nu curge (este suspendată):
- a. între soți;**
 - b. între concubini;
 - c. ori de câte ori minorul este lipsit de ocrotire părintească.
55. Forța majoră constituie o cauză:
- a. de întrerupere a prescripției extinctive;
 - b. care justifică repunerea în termenul de prescripție extintivă;
 - c. de suspendare a prescripției extinctive.**
56. Dreptul de proprietate privată:
- a. este un drept real accesoriu;
 - b. poate avea ca titulari persoanele fizice, persoanele juridice, inclusiv statul și unitățile administrativ - teritoriale;**
 - c. este un drept de creanță.
57. *Jus abutendi (abusus)* este atributul dreptului de proprietate ce conferă titularului:
- a. prerogativa de a culege fructele lucrului;
 - b. prerogativa de a înstrăina lucrul sau de a constitui asupra lui drepturi reale în favoarea altor persoane;**
 - c. prerogativa de a utiliza lucrul.
58. Atributul *jus utendi (usus)* conferă titularului:
- a. facultatea de a dispune de lucru;
 - b. facultatea de a înstrăina sau distruge bunul;
 - c. dreptul de a exercita o stăpânire efectivă a lucrului în materialitatea sa, direct și nemijlocit, prin putere proprie și interes propriu.**
59. Atributele dreptului de proprietate sunt:
- a. posesia, detenția și dispoziția;
 - b. posesia, perpetuitatea și dispoziția;
 - c. posesia, folosința și dispoziția;**
60. Titularii dreptului de proprietate publică pot exercita următoarele atribute:
- a. numai posesia și dispoziția;
 - b. posesia, folosința și dispoziția;**
 - c. numai posesia și folosința.
61. Dreptul de proprietate publică:
- a. are ca titulari statul și unitățile administrativ – teritoriale;**
 - b. are ca titulari statul și persoanele juridice de drept privat;
 - c. este alienabil, imprescriptibil și insesizabil.
62. Aparțin domeniului public:
- a. bunurile imobile aflate în circuitul civil general;
 - b. bunurile afectate uzului sau interesului public;**
 - c. toate bunurile din patrimoniul statului și al unităților administrativ- teritoriale.
63. Bunurile care formează obiect al proprietății publice sunt:
- a. inalienabile, imprescriptibile și sesizabile;
 - b. alienabile, imprescriptibile și insesizabile;
 - c. inalienabile, imprescriptibile și insesizabile.**

64. Procedura exproprierii:
- este o procedură exclusiv administrativă;
 - debutează cu declararea utilității publice;**
 - este o procedură exclusiv judiciară.
65. Proprietatea este anulabilă:
- atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate absolută;
 - atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate relativă;**
 - dacă rezultă dintr-un act juridic lovit de nulitate absolută.
66. Actul nul relativ:
- poate fi confirmat, de către cel care poate invoca nulitatea sa, prin executare în mod expres;**
 - nu poate fi confirmat în mod expres;
 - nu poate fi confirmat, de către cel care poate invoca nulitatea sa, în mod tacit prin neinvocarea nulității în termenul de prescripție extinctivă a acțiunii în anulabilitate.
67. Împărțea sau partajul:
- este un act juridic declarativ de drepturi;**
 - este un act juridic translativ de drepturi;
 - este un act juridic constitutiv de drepturi.
68. Proprietatea comună în devălmășie a soților are ca obiect:
- numai acele bunuri dobândite de către soți în timpul căsătoriei;**
 - numai acele bunuri dobândite de către ei sau oricare dintre ei în înainte de încheierea căsătoriei ;
 - numai acele bunuri dobândite de către ei sau oricare dintre ei după desfacerea căsătoriei prin divorț.
69. Mandatul tacit reciproc de reprezentare între soți:
- este o prezumție absolută (“*juris et de jure*”);
 - este o prezumție relativă (“*juris tantum*”);**
 - este o prezumție ce nu poate fi răsturnată prin dovada contrară.
70. Dreptul de a cere încetarea coproprietății obișnuite și temporare:
- se prescrie printr-un termen general de 3 ani;
 - se prescrie printr-un termen special de 5 ani;
 - este imprescriptibil.**
71. Uzufructuarul este titularul unui:
- drept de creanță, pe temeiul căruia el exercită atributele “*usus*” și “*fructus*” asupra bunului care formează obiectul dreptului său;
 - drept real, pe temeiul căruia el exercită atributele “*usus*” și “*fructus*” asupra bunului care formează obiectul dreptului său;**
 - drept personal nepatrimonial pe temeiul căruia el exercită atributele “*usus*” și “*fructus*” asupra bunului care formează obiectul dreptului său;
72. Nudul proprietar are dreptul:
- să cedeze beneficiul (emolumentul) dreptului său de uzufruct;
 - de a se folosi de lucru și de a-i culege fructele, fără a se atinge de substanța lucrului;
 - de a dispune de lucru, respectând atributele ce aparțin uzufructuarului.**

73. Dreptul de abitație este o varietate a:
- dreptului de servitute;
 - dreptului de uzufruct;**
 - dreptului de superficie.
74. Se pot constitui prin uzucapiune:
- numai servituțiile necontinue și neaparente;
 - numai servituțiile continue și neaparente;
 - numai servituțiile continue și aparente.**
75. Proprietarul fondului aservit poate folosi:
- acțiunea confesorie pentru apărarea dreptului său;
 - acțiunea negatorie de servitute;**
 - acțiunea în revendicare mobilă.
76. Dreptul de superficie este un:
- drept real mobil;
 - drept perpetuu;**
 - drept prescriptibil.
77. Acțiunea în revendicare:
- este o acțiune reală și posesorie;
 - este o acțiune reală și petitorie;**
 - are același regim juridic indiferent de obiectul dreptului de proprietate.
78. Acțiunea în revendicare imobiliară:
- este imprescriptibilă extinctiv în toate cazurile;
 - poate fi admisă dacă imobilul revendicat a intrat în proprietatea statului în temeiul unui titlu nevalabil;**
 - se va admite în toate cazurile în care reclamantul are titlu.
79. Acțiunea în revendicare mobilă:
- este o acțiune posesorie;
 - este o acțiune personală;
 - este o acțiune petitorie.**
80. În cazul admiterii acțiunii în revendicare, pârâtul este îndreptățit să solicite obligarea proprietarului să îi restituie:
- cheltuielile necesare, precum și cheltuielile utile, însă, în privința acestora din urmă, numai în limita sporului de valoare adus lucrului;**
 - numai cheltuielile făcute cu conservarea lucrului;
 - toate cheltuielile pe care le-a făcut cu lucrul.
81. Regula instituită de art.1909 alin.1 C.Civil, în sensul că posesiunea de bună-credință valorează titlul de proprietate se aplică în privința:
- bunurilor imobile;
 - bunurilor mobile corporale;**
 - bunurilor mobile care formează o universalitate.
82. Poate invoca în favoarea sa prevederile art.1909 alin.1 C.Civil:
- terțul dobânditor care, cu bună-credință, a dobândit bunul de la adevăratul proprietar;
 - detentorul precar care, cu bună-credință, a dobândit bunul de la adevăratul proprietar;
 - terțul dobânditor care, cu bună-credință, a dobândit bunul de la un detentor precar căruia adevăratul proprietar i l-a încredințat de bună-voie.**

83. Într-o acțiune în revendicare mobilă, pârâtul nu este îndreptățit să invoce art.1909 alin1. C.Civil dacă reclamatul - proprietar a pierdut stăpânirea bunului fiind victima infracțiunii de:
- abuz de încredere;
 - înșelăciune;
 - tâlhărie.**
84. În dreptul civil român, posesia:
- nu produce efecte juridice;
 - este o stare de fapt;**
 - este o stare de drept.
85. Elementul material al posesiei (“*corpus*”) poate fi dovedit:
- prin orice mijloc de probă;**
 - numai prin prezumții legale;
 - numai prin proba cu martori.
86. Este un viciu absolut al posesiei (în sensul că poate fi invocat de orice persoană interesată):
- violența;
 - discontinuitatea;**
 - clandestinitatea.
87. Violența ca viciu al posesiei:
- are caracter absolut, în sensul că poate fi invocată de orice persoană interesată;
 - are caracter perpetuu;
 - are caracter relativ, în sensul că poate fi invocată numai de cel împotriva căruia s-a exercitat violența.**
88. Discontinuitatea, ca viciu al posesiei:
- se aplică, de regulă, în cazul bunurilor mișcătoare;
 - are caracter temporar, ceea ce înseamnă că încetează dacă actele stăpânite devin regulate potrivit naturii lucrului;**
 - are caracter relativ, în sensul că poate fi invocată numai de cel împotriva căruia s-a exercitat.
89. Acțiunea posesorie:
- este o acțiune personală;
 - apără starea de fapt a posesiei, fără a pune în discuție însuși dreptul asupra lucrului;**
 - este o acțiune petitorie.
90. Dacă proprietarul a formulat o acțiune posesorie, iar aceasta a fost respinsă:
- nu poate promova o acțiune petitorie deoarece există autoritate de lucru judecat;
 - poate promova o acțiune petitorie, fără ca prin aceasta să se încalce autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, deoarece între cele două acțiuni nu există identitate de cauză juridică;**
 - poate promova o acțiune petitorie dar nu mai devreme de un an de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești;
91. Contractele reale:
- sunt acele contracte care se încheie prin simplul acord de voință al părților, simpla lor manifestare de voință, neînsoțită de nici un fel de formă, fiind suficientă pentru formarea valabilă a contractului;
 - sunt acelea pentru a căror încheiere valabilă se cere respectarea unei anumite forme, care, ca regulă, este forma autentică;

- c. **se caracterizează prin aceea că pentru formarea lor nu este suficientă simpla manifestare a voinței părților, ci trebuie să aibă loc și remiterea materială a lucrului.**
92. Sunt contracte aleatorii:
- contractul de vânzare – cumpărare și contractul de asigurare;
 - contractul de rentă viageră și contractul de întreținere pe viață;**
 - contractul de locațiune și contractul de donație.
93. Contractul de schimb este un:
- contract comutativ;**
 - contract aleatoriu;
 - contract dezinteresat.
94. Oferta de a contracta (policitațiunea):
- este un act juridic bilateral, în sensul că reprezintă un acord de voință;
 - este propunerea pe care o persoană o face unei alte persoane sau publicului în general de a încheia un contract în anumite condiții;**
 - este un contract unilateral.
95. Dacă, înainte de acceptarea ofertei, ofertantul devine incapabil ori decedează:
- acceptarea ofertei este valabilă, producând efecte juridice;
 - oferta este lovită de nulitate absolută;
 - oferta devine caducă, iar acceptarea ei, chiar în termen, devine fără efect.**
96. Principiul „*pacta sunt servanda*” exprimă ideea că:
- părțile contractante pot denunța în mod unilateral contractul în orice situație;
 - nimeni nu poate fi obligat prin voința altei persoane;
 - părțile contractante sunt obligate să respecte convențiile legal încheiate.**
97. În cazul simulației:
- actul secret (contraînscrisul) trebuie să fie încheiat concomitent sau, eventual, înainte de încheierea contractului aparent;**
 - ambele contracte, cel public și cel secret, corespund voinței reale a părților;
 - actul secret (contraînscrisul) poate fi încheiat și ulterior actului public.
98. Sunt efecte specifice ale neexecutării contractelor sinalagmatice:
- nulitatea absolută și nulitatea relativă;
 - excepția de neexecutare a contractului, rezoluțiunea (rezilierea) și riscul contractului;**
 - caducitatea și inopozabilitatea.
99. Spre deosebire de rezoluțiune, rezilierea:
- are în toate cazurile caracter judiciar;
 - nu presupune un contract sinalagmatic valabil încheiat;
 - are ca efect doar încetarea efectelor viitoare ale contractului.**
100. Riscul contractului sinalagmatic netranslativ de proprietate se suportă de:
- debitorul obligației imposibil de executat;**
 - ambele părți, în mod egal;
 - ambele părți, proporțional cu culpa fiecăruia.
101. Problema riscului contractual se pune în cazul:
- neexecutării culpabile a obligațiilor contractuale de către una din părți;
 - constatării nulității (absolute sau relative) contractului sinalagmatic;
 - imposibilității fortuite de executare a obligațiilor contractuale, deci a unei cauze independente de orice culpă a vreuneia dintre părți.**
102. Răspunderea civilă se întemeiază:

- a. pe ideea pedepsirii celui ce a săvârșit o faptă ilicită, incriminată de lege ca fiind infracțiune;
 - b. pe ideea reparării unui prejudiciu adus unui anumit subiect de drept;**
 - c. pe principiul legalității incriminării.
103. În materia răspunderii civile delictuale, este supus reparațiunii:
- a. numai prejudiciul previzibil;
 - b. și prejudiciul moral;**
 - c. și prejudiciul eventual.
104. Cât privește repararea prejudiciului în materia răspunderii civile delictuale:
- a. se repară numai paguba efectivă, nu și câștigul nerealizat;
 - b. este obligatorie recurgerea la calea procedurii judiciare;
 - c. se repară atât prejudiciul previzibil, cât și prejudiciul imprevizibil.**
105. Răspunderea pentru fapta proprie:
- a. este o răspundere delictuală obiectivă ce se întemeiază pe ideea de garanție;
 - b. este o răspundere delictuală subiectivă ce se întemeiază pe ideea de culpă (greșeală sau vinovăție);**
 - c. este o răspundere delictuală obiectivă ce se întemeiază pe ideea de risc.
106. În ipoteza în care minorul avea vârsta de 14 ani împliniți în momentul săvârșirii faptei ilicite sau se poate dovedi că a avut discernământ, victima:
- a. poate pretinde reparația numai de la părinți nu și de la minor;
 - b. are facultatea de a pretinde reparația, fie de la minor, fie de la părinți;**
 - c. poate pretinde reparația numai de la minor nu și de la părinții săi.
107. Răspunderea comitentului pentru prejudiciile cauzate de prepusul său:
- a. este o răspundere pentru fapta proprie;
 - b. este o răspundere delictuală subiectivă, întemeiată pe ideea de culpă (vinovăție);
 - c. este o răspundere delictuală obiectivă, întemeiată pe ideea de garanție.**
108. În cazul în care comitentul a reparat victimei prejudiciul:
- a. el are drept de regres împotriva prepusului, care este autorul faptei ilicite și prejudiciabile;**
 - b. prepusul se poate apăra, împotriva regresului comitentului, invocând prezumția de răspundere instituită prin art.1000 alin.3 C.Civil;
 - c. el nu are dreptul să recupereze de la prepusul său integral despăgubirile efectiv plătite.
109. Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de animale, reglementată de art.1001C.Civil, nu poate fi angajată împotriva:
- a. detentorului precar al animalului;
 - b. proprietarul animalului, dacă prejudiciul a fost cauzat de animal după ce proprietarul a fost deposedat de el în mod nelegitim;**
 - c. celui care deține paza juridică a unui animal sălbatic.
110. În materia răspunderii pentru prejudiciile cauzate de lucruri în general (art.1000 alin.1 C.Civil):
- a. cazul fortuit exonerează de răspundere;
 - b. culpa concurentă a unui terț exonerează total de răspundere;
 - c. forța majoră exonerează de răspundere.**
111. Contractul de vânzare - cumpărare:
- a. este un contract unilateral;
 - b. este un contract translativ de proprietate;**
 - c. este un contract cu titlul gratuit.
112. Contractul de vânzare – cumpărare nu poate avea ca obiect:

- a. moștenirea dobândită de vânzător;
 - b. un drept de suprafață;
 - c. **un drept de uz.**
113. În lipsă de stipulație contrară, cheltuielile vânzării sunt suportate de:
- a. vânzător;
 - b. ambele părți, în mod egal;
 - c. **cumpărător.**
114. Promisiunea unilaterală de vânzare:
- a. este un act juridic unilateral;
 - b. **dă naștere unei obligații de a face în sarcina promitentului;**
 - c. dă naștere unei obligații de a da în sarcina promitentului.
115. Obligația de garanție a vânzătorului contra evicțiunii rezultând din fapta unui terț nu există dacă:
- a. este vorba de o tulburare de drept;
 - b. vânzătorul nu a cunoscut cauza evicțiunii;
 - c. **cumpărătorul a cunoscut cauza evicțiunii în momentul încheierii contractului.**
116. Descoperirea unor vicii ascunse dă dreptul cumpărătorului să exercite acțiunea:
- a. în resciziune;
 - b. în reziliere;
 - c. **estimatorie sau redhibitorie.**
117. Rezoluțiunea vânzării pentru neplata prețului:
- a. are caracter exclusiv judiciar;
 - b. **produce, de regulă, efecte și față de terți;**
 - c. poate fi cerută oricând de cumpărător.
118. În contractul de vânzare – cumpărare prețul este determinabil dacă rămâne la aprecierea ulterioară a:
- a. părților;
 - b. uneia dintre părți;
 - c. **unui terț ales de comun acord de către părți.**
119. Transferul dreptului de proprietate către cumpărător operează:
- a. numai dacă s-a făcut plata prețului;
 - b. numai dacă s-a făcut predarea;
 - c. **indiferent dacă s-a făcut predarea ori plata prețului.**
120. Contractul de donație este un contract:
- a. cu titlu oneros;
 - b. **solemn;**
 - c. sinalagmatic.
121. Sunt incapabili absolut de a primi donații:
- a. medicii și farmaciștii;
 - b. **persoanele neconcepute;**
 - c. preoți.
122. Nulitatea donației pentru lipsa formei poate fi invocată:
- a. **de orice persoană interesată;**
 - b. numai de donator;
 - c. numai de instanța de judecată.
123. Remiterea de datorie este:
- a. o donație cu sarcini;

- b. o donație simulată;
c. o donație indirectă.
124. Dacă se donează bunul altuia atunci:
a. contractul este lovit de nulitate absolută;
b. contractul este lovit de nulitate relativă;
c. contractul este valabil chiar dacă se fundamentează pe o cauză ilicită.
125. Contractul de locațiune este un contract:
a. aleatoriu;
b. esențialmente cu titlu oneros;
c. translativ de proprietate.
126. Dreptul locatarului este:
a. un drept de creanță;
b. un drept de superficiei;
c. un drept real.
127. Locatorul răspunde:
a. pentru viciile aparente și ascunse;
b. pentru viciile anterioare încheierii contractului;
c. pentru viciile existente la momentul încheierii contractului.
128. Mandatul poate avea ca obiect:
a. numai încheierea de fapte juridice;
b. încheierea de acte juridice cu caracter strict personal;
c. numai încheierea de acte juridice
129. Contractul de mandat poate fi:
a. numai cu titlu oneros;
b. cu titlu gratuit sau cu titlu oneros;
c. cu titlu gratuit.
130. Obligația mandatarului de a îndeplini mandatul este:
a. o obligație de a da;
b. o obligație de mijloace;
c. o obligație de rezultat.
131. Au capacitate succesorală:
a. persoanele fizice decedate în același timp;
b. persoanele fizice dispărute;
c. codecedații.
132. Nedemnitățile succesorală:
a. poate fi invocată numai de moștenitorii chemați la moștenire împreună cu nedemnul;
b. este o pedeapsă civilă strict personală, deci nu produce vreun efect față de copiii nedemnului;
c. operează de drept, instanța doar constatând nedemnitățile.
133. Nedemnitățile succesorală:
a. produce efecte de la data hotărârii care constată nedemnitățile;
b. desființează toate actele juridice, referitoare la bunurile moștenirii, încheiate de un nedemn cu terțe persoane;
c. produce efecte și față de descendenții defunctului.
134. Este nedemn de a moșteni:

- a. moștenitorul minor care, având cunoștință despre omorul săvârșit asupra lui „de cujus”, nu denunță acest omor;
 - b. moștenitorul major care, având cunoștință de omorul săvârșit asupra lui „de cujus”, nu denunță acest omor;**
 - c. moștenitorul care se face vinovat de uciderea din culpă a celui care lasă moștenirea.
135. Reprezentarea succesorală nu este admisă în privința:
- a. descendenților defunctului;
 - b. descendenților din frați și surori ai defunctului;
 - c. ascendenților privilegiați ai defunctului.**
136. Ascendenții privilegiați:
- a. sunt obligați la raportul donațiilor;
 - b. sunt moștenitori rezervatari;**
 - c. nu sunt moștenitori sezinari.
137. În concurs cu trei descendenți ai defunctului, cota legală a soțului supraviețuitor este de:
- a. 1/2;
 - b. 1/3;
 - c. 1/4**
138. Colateralii ordinari:
- a. pot veni la moștenire prin reprezentare;
 - b. nu sunt moștenitori sezinari;**
 - c. sunt obligați la raportul donațiilor.
139. Soțul supraviețuitor:
- a. vine la moștenire în nume propriu;**
 - b. nu este moștenitor rezervatar;
 - c. este moștenitor sezinar.
140. Colateralii privilegiați:
- a. sunt moștenitori sezinari;
 - b. nu sunt obligați la raportul donațiilor;**
 - c. sunt moștenitori rezervatari.
141. Testamentul:
- a. este un act juridic unilateral;**
 - b. este un contract unilateral;
 - c. este un act juridic consensual.
142. În dreptul civil român, legea recunoaște valabilitatea:
- a. testamentului oral sau verbal (nuncupativ);
 - b. testamentului conjunctiv;
 - c. testamentului numai dacă a fost făcut în formă scrisă.**
143. Codicilul testamentului olograf este valabil:
- a. dacă este semnat de testator;
 - b. dacă este scris, datat și semnat de mâna testatorului;**
 - c. dacă este, cel puțin, scris și semnat de mâna testatorului.
144. Legatarul cu titlul particular:
- a. răspunde numai de pasivul succesiunii;
 - b. răspunde de activul și pasivul succesiunii;
 - c. nu răspunde de pasivul succesiunii.**
145. Legatul universal poate fi constituit:
- a. în favoarea mai multor persoane;**
 - b. numai în favoarea unei singure persoane;

- c. asupra tuturor bunurilor mobile sau asupra tuturor bunurilor imobile.
146. Caducitatea intervine:
- a. în cazul pieririi bunului după deschiderea moștenirii;
 - b. în cazul de revocare a legatului;
 - c. în cazul predecesului legatarului.**
147. Actul juridic de opțiune succesorală:
- a. este un act juridic bilateral;
 - b. este un act juridic declarativ;**
 - c. este un act juridic afectat de modalități (termen sau condiție).
148. Dreptul de a accepta succesiunea se prescrie printr-un termen de:
- a. 3 luni socotit de la deschiderea succesiunii;
 - b. 9 luni socotit de la deschiderea succesiunii;
 - c. 6 luni socotit de la deschiderea succesiunii.**
149. Sunt consecințe ale renunțării la moștenire:
- a. renunțătorul rămâne obligat la raportul donațiilor;
 - b. renunțătorul nu are obligația de plată a taxelor succesoriale;**
 - c. descendenții renunțătorului pot veni la moștenire prin reprezentare.
150. Retractarea renunțării la moștenire poate avea loc:
- a. în termenul general de prescripție;
 - b. în termen de 3 luni de la data deschiderii moștenirii;
 - c. în termen de 6 luni de la data deschiderii moștenirii, cu condiția ca moștenirea să nu fi fost acceptată de un moștenitor subsecvent.**